

PREHL'AD JUDIKATÚRY

JUDr. Jana Bajánková

“Vymožitelnosť práva v SR, aplikačné problémy v občiansko-súdnom konaní“

05. marec - 06. marec 2014

Detašované pracovisko Justičnej akadémie SR v Omšeni

Ak súd nepoučil účastníka konania podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, neodňal mu tým možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.
(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2013 sp.zn. 1 Cdo 8/2012)

Splnomocnenie osoby na prijímanie zásielok za adresáta podľa Poštových podmienok k službám, ktoré poskytuje Slovenská pošta, a.s. (podľa zákona č. 507/2001 Z.Z. o poštových službách v znení neskorších predpisov) nie je zastupovaním podľa § 31 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.
(uznesenie Najvyššieho súdu SR 4. augusta 2008 sp.zn. 5Cdo 36/2008)

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p., sa považujú aj subjekty registrované, príp. licencované podľa zák. č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnené Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov.
(uznesenie NSSR 1 Cdo 190/2013 z 31. januára 2014)

V zmysle § 119 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 1. januára 2012 je zdravotný stav účastníka konania dôvodom na odročenie pojednávania len ak je súdu, a to už spravidla pred rozhodnutím o žiadosti o odročenie pojednávania, preukázané vyjadrením ošetrojúceho lekára, že účastník konania nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa pojednávania.
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2013 sp. zn. 7 Cdo 130/2012)

Zastavenie exekučného konania podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. neprichádza do úvahy pred rozhodnutím exekučného súdu o poverení súdneho exekútora vykonaním exekúcie (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku).
(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. novembra 2012 sp. zn. 7 Cdo 57/2012)

Označenie správneho štátneho (ústredného) orgánu v žalobe, ktorý koná za štát v rozsahu svojej pôsobnosti, nie je otázkou pasívnej legitímácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitímáciu štátu nesúvisí. Existencia či neexistencia pasívnej legitímácie štátu ako hmotnoprávneho stavu nemá nijakú spojitosť so správnym procesným označením štátu ako účastníka konania na žalovanej strane. Riadne označenie štátu ako žalovaného účastníka konania je náležitosťou riadneho návrhu na začatie konania. Štát je ako účastník konania označený riadne, ak je súčasne s ním označený príslušný štátny orgán, ktorý bude za štát konať (§ 79 ods. 1 O. s. p.). Neoznačenie toho, kto má za štát konať, má za následok neúplnosť návrhu so súčasným vznikom povinnosti súdu pokúsiť sa o odstránenie tejto vady postupom podľa § 43 O. s. p. V prípade, že žalujúca strana síce štátny orgán, ktorý má za štát konať, označí, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, alebo označí subjekt, ktorý štátnym orgánom nie je, resp. nie je ani právnym subjektom, nejde o vadu návrhu ani o nedostatok podmienky konania. Z ustanovenia § 21 ods. 4 veta prvá O. s. p. vyplýva, že súd je povinný – bez zreteľa na označenie obsiahnuté v návrhu – zabezpečiť, aby za štát pred súdom

konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu a konať len s takýmto oprávneným subjektom.

Štát ako jediný zodpovednostný subjekt v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov môže mať v konaní procesné postavenie žalovaného len jedenkrát.

(uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. Septembra 2012, sp. zn. 6 Cdo 149/2011)

Postup odvolacieho súdu podľa § 213 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku neprichádza do úvahy pri rozhodovaní o trovách konania.

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júla 2013 sp. zn. 3 Cdo 120/2013)

Účastníkovi OSK môže byť v priznaná náhrada trov konania za súdny poplatok , ktorý do rozhodnutia súdu nezaplatil

(uznesenie NSSR sp.zn. 6MCdo 11/2013)

V exekučnom konaní vedenom podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov je vedľajšie účastníctvo pojmovo vylúčené.

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2008 sp. zn. 1 Cdo 106/2008)

Skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priecil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený.

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. februára 2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012)

Rovnosť u vedľajšieho účastníctva ako osobitnej formy spoločenstva účastníkov musí byť rešpektovaná na oboch stranách: ako platí, že nikto sa nemôže stať vedľajším účastníkom proti svojej vôli, platí aj, že nikto sa nemôže stať (presnejšie zostať) vedľajším účastníkom proti vôli účastníka, na strane ktorého do konania vstúpil.

(Uznesenie NSSR sp.zn. 1 Cdo 140/2012 z 31. januára 2014)

Právo vedľajšieho účastníka, ktorý má samostatné právo podať odvolanie v zmysle § 201 vety druhej Občianskeho súdneho poriadku, nie je limitované odvolacou lehotou hlavného účastníka. Takémuto vedľajšiemu účastníkovi začína plynúť odvolacia lehota v zmysle § 204 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku po doručení rozhodnutia súdu prvého stupňa.

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 2013 sp. zn. 7 Cdo 84/2012)

Vedľajší účastník nemá oprávnenie podať odpor proti platobnému rozkazu.

(Uznesenie NSSR z 28. októbra 2013 sp.zn.120/2010)